

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

επινοημένον ἐπὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἕως τὸ κατ' ἔξοχον κλιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασὸν εἰς τὴν κόραν ἡμῶν διαφροσύνης καὶ ἐπὶ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγκασμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς πάδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἑτησίᾳ δρ. 36. Ἐξάμηνος δρ. 19. Τριμηνος δρ. 10.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἀγύπτου Γρ. Δ. 50. Ἀγγλίας, Πόλεως καὶ Λονδῶν Ἀρμενίων σελίνια 10, Ἀμερικής Δολλὰρ. 4. Δοιαῶν χωρῶν φράγκα γὰρὶ καὶ 25 Ἐξάμηνος καὶ Τριμηνος ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ, 1879

ΙΑΡΥΘΗΣ -- ΕΚΔΟΤΗΣ ΕΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἶνον δεσμοὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην αἰουδήτου μηνός

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὅδοσ Ἐδριανῶν δρ. 38, κατὰ τὸ Βασιλειαν

Περίοδος Β' - Τόμος 30ος

Ἐν Ἀθήναις, 18 Ἀπριλοῦ 1879

Ἔτος 45ον - Ἀριθ. 33

Ἡ ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΔΙΣΣΑ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ ΜΑΡΙΕ GIRADET).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΘ. (Συνέχεια)

Καὶ κοιτοῦσε μ' ἀγάπῃ τὸ πρόσωπο τῆς θείας τῆς, ποὺ ἀρχίει νὰ ποιεῖ ἡ κάποια ἔκφραση καὶ ζωῆ.

Κι' ὅμως εὐάθεσά τῆς δὲν εἶχαν τελειώσει: Τὴν ἀπασχολοῦσε μια ἄλλη φροντίδα, ὀλίγη τῆ φορὰ αὐτῆ... Τὰ λεπτὰ ποὺ ἔχαν φέροι ἀπ' τῆ Βαλκανία, καθὼς καὶ τὸ ἥπλοιο ποὺ εἶχαν λάθει, σωνόταν ἀπὸ μέρα σὲ μέρα, ἀπ' τὴν ἑλληνική, κανένα ἔσοδο δὲν τροφοδοτοῦσε τὸ ταμεῖο. Τὶ θὰ γινόταν, τὴν ἡμέρα ποὺ τὸ τελευταῖο φράγκο θὰ εἶχε ἐξοδευθῆ;

Ἐνόητο πὼς ἡ Ζίνα δὲν μπορούσε νὰ κάμῃ λόγο στὴ θεία τῆς: μὰ λέξη ἀρκοῦσε νὰ τῆ συντρίψῃ, τελειωτ. κα ἀπὸ τῆ φορὰ. Ὅττι καὶ ἡ ὑπερηφάνειά τῆς τὴν ἄφηνε νὰ πῆ τίποτε στοὺς Λεγκράν ἢ στὴν κορία Ἐριώ. Κι' ἔτσι κρατοῦσε μόνῃ τῆς ἕνα μεγάλο ἔλεος.

Ἦρθε ἡ στιγμή ποὺ ἡ Ζίνα ἔδωσε νὰ χαλάσουν τὸ τελευταῖο ἑκατοστάρικο, ποὺ ἔρισκόταν σὲ χρηματα-

κίβωτο τῆς θείας τῆς. Καὶ καθὼς τριψογύριζε στὰ χέρια τῆς τὰ ρεῖστα ποὺ τῆς εἶχαν φέροι, βάτοντας σὲ νεὸ τῆς μὲ τρόπο τῆ στιγμή ποὺ ἔχαν κι' αὐτὰ ἐξοδευθῆ, νό, τὸ ἑσπεῖρι τῆς θαμαδὸ πῆταξε μιά λάμψη, σὰ νὰ λέγε:

— Δὲν εἶμαι ἐγὼ ἐδῶ γιὰ νὰ σὲ βοηθήσω; Κόψε με ὅ,τι θέλεις...

Καὶ, ἑσπινά, ἡ καρδιά τῆς Ζίνας ἐχειρίσε ἀπὸ συγκίνηση κι' ἐδῆνωμύσόντῃ. Τὸ ἑσπεῖρι ποὺ ἔχε μεγάλη ἀξία, θὰ ἦταν ἴσως ἡ σάνδα τῆς σωτηρίας... Μὰ ἐνωιωθε μέσα τῆς κατὶ ποὺ ἐπαναστατοῦσε: Νὰ κολλήσῃ τὸ δακτυλίδι τῆς θαμαδὸ;... Ὅταν βεβήλωσῃ! Τὸ κρατοῦσε ὡς τώρα, σὰν τὸ πιδ πολῦτιμο κειμήλιο.

Ὅσο ἡ κορία Φριστὰν δὲ γινόταν καλά, Δονάμωε σιγὰ-σιγὰ, μὰ τὸ μαλὸ τῆς ἔμενε ἀκόμη σὰν ἀναίσθητο. Ὅπως τόσες μεγάλες κι' ἀπότομες στενοχωρίες εἶχαν καταπονήσει τῆ σκέψη τῆς, ἔτσι τώρα ἄκουγε τὸ κάθε τι μὲ ἀπάθεια, σὰ νὰ μὴ ἐνωιωθε εἰ ἄκουγε.

Ἡ Ζίνα ἔκανε ὅ,τι οἰκονομίες μπορούσε. Ἡ δυστυχία τῆς διδάσκει σὲ σκληρὸ τῆς σχολεῖο. Ἐδίωξε τῆ καμαρίρα, γιὰ νὰ περιορίσῃ τὰ ἔξοδα. Γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ, δὲν ἐναγύρισε σὲ λόκειο. Κι' ὅμως τὰ λεπτὰ σωνόταν μέρα μὲ τὴν ἡμέρα. Πὼς ἔδωγαινε ἀπ' αὐτὸ τὸ ἀδιέξοδο;

Σκέφθηκε τοῦ κάκου ὡρεσ πολλὰς καὶ τέλος κατέληξε σὲ συμπέρασμα ὅτι μόνον ἕνας πόνος ἐπύργε νὰ κολλήσῃ τ' ἀγαπημένο ἑσπεῖρι, τὸ τελευταῖο ἔθωρο τῆς φιλενάδας τῆς. Ὅσο σκληρὸ κι' ἂν ἦταν ἡ ἀνάγκη, ἦταν ἀνάγκη κι' ἔπρεπε νὰ ὑποκύβῃ.

Πρὶν ὅμως κάμῃ τῆ θυσία, συλλογίστηκε πὼς, ἀφοῦ θὰ χωρίζοταν ἀπ' τὸ κόσμημα αὐτὸ, ποὺ τὴν ἐγωναν τόσοι δεσμοὶ μαζί του, τοὺλάχιστον ἔπρεπε νὰ γίνῃ μὲ τοὺς εὐνοϊκωτέρους δυνατοὺς ὄρους.

Πῆγε στὴν κορία Ἐριώ καὶ τῆ πρώτῃς ἂν ἔλεγε κανέναν ἀδαμαντοπώλῃ ἄξιο ἐμπιστοσύνης. Ἡ διευδύτρια

— Τὶ ἔχει, παιδί μου; ...
(Σελ. 282, στ. 6.)

σκέφθηκε πὼς ἡ Ζίνα θάθελε κατὶ ν' ἀγοράσῃ καὶ τῆς ἔδωσε μιά διεύθυνση, ποὺ ἡ μικρὴ τῆ σημείωσε πολὺ προσχτικὰ.

Ἡ ὁπόθεση ἦταν βιαστικὴ. Μόλις βρήκε εὐκαιρία δύο-τριῶν ὡρῶν, ἔβαλε τὸ φόρεμά τῆς καὶ τὸ καπέλλο τῆς καὶ ἐσκίπτεσε γιὰ τὸ ἀδαμαντοπωλεῖο.

Πρὶν μῆν, σταμάτησε σὲ κατώφλι κι' ἄφησε ἕνα κρυφὸ καὶ βιαστικὸ φιλὶ στὸ δακτυλίδι, ποὺ τόσον καιρὸ τῆς γιὰ ὀδηγὸ καὶ φολαχτὸ τῆς... Ἰάστερα πῆρε τὸ κατάλληλο ὄφρος καὶ μῆκε.

Πολλὰ πρόσωπα εἶχαν δοσοληφίς μὲ τὸν καταστηματοῦρχο. Ἡ Ζίνα, μὴ θέλοντας νὰ τραβήξῃ τὴν προσοχὴ του, κοίταξε τὰ κοσμήματα τῆς βιτρίνας... Τὰ μάτια τῆς κλανιόταν ἀψηρομένα πᾶνω σ' αὐτὰ τὰ διαμάντια καὶ τὰ μαργαριτάρια, ποὺ δὲν εἶχαν γι' αὐτὴ κανένα ἐνδιαφέρον.

Ἐφύγε κι' ὁ τελευταῖος κελάντῃς. Ὁ κ. Φορτί, ὁ καταστηματοῦρχος, γόρρισε σ' αὐτῆ:

— Τὶ ἀγαπᾶτε, δεσποινίς;

Ἡ ἀπὸ τῆ ἐρώτησης ἐτάραξε τὴν δροφανεόλα.

Μὲ φωνὴ ποὺ ἡ συγκίνηση τὴν ἀλ.

Ἐὸ γιατρὸς ἔμενε ἀπάθης.
(Σελ. 275, στ. γ.)

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ Ο ΜΙΚΡΟΣ... ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ

Αγαπητοί μου,

ΠΟ πολύ μικρά, τα παιδιά διαλέγουν ή ονειροπολούν ένα επάγγελμα. Καί συνηθώς, το επάγγελμα αυτό είν' εν' αξίω-μα. Γιατί κανένα βέβαια παιδί δεν ονειροπολεί να γίνη μαγαζάς, μπακάλης, τσαγκάρης ή σκαριβάς. Ονειροπολεί να γίνη δεσπότης, στρατηγός, ναύαρχος, πρέσβυς, βουλευτής, ύπουργός. Κάποτε και γιατρός, κάποτε και δικηγόρος, αλλά όχι παρακάτω. Είναι βέβαια κι' εξαίρεσεις ει-ναι και παιδιά που ζηλεύουν από μικρά τη δόξα του ποιητού, του ζωγράφου, του μουσικού, του θεατηρίου είναι κι' άλλα, πιδ μετρίωφρονα, που αρκούνται σιό επάγγελμα του μηχανικού ή του δασκάλου' είναι ακόμη και λιχουδία παιδιά που εύχονται να γίνουν... χαροπλάστες. Τά περ ο-ότερα όμως τραβιούνται απ' ό,τι λάμπει. Καί τι λάμπει περισσότερο από μιό άρχιερατική στολή ή από μιό στολή στρατηγού; Η μιόρα μοιάζει τόσο με στέμμα! Καί πάλι το γα-λονάτο πηλήκιο με τό λοφίο, του στρατηγού, τό φορδόν' ακόμη κι' οι βασιλιάδες!..

Θυμώμαι, σάν ήμουν πολύ μικρός, τα παιδάκια της ηλικίας μου, σιό νηπι-αγωγείο, ήταν χωρισμένα: άλλα ελε-γαν πως θα γίνουν δεσποτάδες κι' άλλα καπεταναίοι. Τά πρώτα τά θάμ-πωνε ό ώρατός Δεσπότης που είχαμε στην Ζώνυθο εκείνο τον καιρό και που τον έβλεπαν σις λιτανείες χρυ-σοστόλιστο και μιροφορημένο τα δεύτερα τά τραβούσε ένας άρειμάνιος Ταγματάρχης που τον είχαμε φρου-ραρχο, κι' όταν οι νεοσύλλεκτοι έβγαί-ναν γυμνάσια, αυτός πήγαινε μπροστά, καθάλλα μ' ένα πρηφάνο άλογο.

Ήταν όμως και παιδιά που συχνά άλλαζαν όνειρο. Τώρα ήθελαν να γί-νονν δεσποτάδες, αύριο Αξίωματι-κοί, μεθαύριο Βουλευτάδες, να βγά-ζουν λόγο από τό μπαλκόνι. Άσπιατα παιδιά, άνεμόμυλοι... Σ' άλλα όμως ή άλλαγή του όνειρου ερχόταν πιδ φυ-σικά, με την ηλικία. Άμα μεγάλωναν δηλαδή λιγάκι και μάθαιναν κάπως καλύτερα τον κόσμο, έβλεπαν πως ήταν πιδ εύκολο, πιδ βολικό, πιδ συμ-φερικώ, να μπουν σιή Σχολή των Εδελπίδων ή των Δοκίμων, γιά να βρούν σιγουρα Αξίωματικοί της ξη-

ράς ή της θαλάσσης, παρά να φήσουν μαλλιά και να βάλουν ράσα, να γίνονν παπαδοπαίδια και άναγνώστες, που ήταν ζήτημα αν θα έφταναν ποτέ ως τό θρόνο του Δεσπότη. Καί γενικά, μισορώ να πώ, τό πιδ φιλόδοξο και τό πιδ πρόχειρο όνειρο των κάπως μεγάλων και ξυπνημένων παιδιών, σιόν καιρό μου, ήταν ό Εδελπις ή ό Δόκιμος με τό λαμπρό και βέβαιο μέλλον. Καί τότερο αυτό επέμενε συχνά ως την ηλικία που μισορούσε πιδ να πραγματοποιηθή. Δεκάδες παι-διά, κάθε χρόνο, από τον τόπο μου, ερχόταν σιάς Αθήνας να δώσουν έ-ξετάσεις και να μπουν σιή μιό στρα-τιαιική Σχολή ή σιή άλλη. Τά πε-ρισσότερα γύριζαν άποτυχημένα και λυπημένα. (Έ, δεν πειράζει, του χρό-νου πάλι...) Μερικά όμως έμεναν, τά χάνανε ως τό ερχόμενο καλοκαίρι, τά ξαναβλέπαμε άξαφνα σιήν πλατεία άγνώστια, καμαρωτά, άκατάδεχτα, με τό άσηρο σπαθάκι ή με τίς κίτρινες έπωμίδες. Πώς τά ζηλεύαμε!..

Δεν ξέρω αν και σήμερ' ακόμη, σιόν παιδικό κόσμο, αυτό τό σπαθάκι κι' αυτές οι έπωμίδες είναι τό γενικότερο όνειρο, ό κανόνας να πούμε. Όσο γιά τίς εξαίρεσεις όμως; είμαι βέβαιος πως πολυπλασιάζονται, γιάτι πολλά καινούργια επάγγέλματα έφρεο ό καιρός. Γνωρίζω, παραδειγματος χάρη, ένα παιδάκι, γιδ πιενού μου φίλου, όχι μεγαλύτερο από όσκα χρονών, πιδ ιδειρό του είναι να γίνη αεροπόρος. Πράγμα άδύνατο σιόν καιρό μου, γιάτι δεν είχαν έφευρεθή ακόμη τα αεροπλάνα... Μιά μέρα, λέει, όταν ό μικρός Πιπύλος ήταν ακόμη μικρότε-ρος, καθόταν σιήν ταράτσα του ψηλού σπιτιού του. Άξαφνα άκουσε έν. ν άλλόκοτο και δυνατό κρότο. Κι' ως πιδ να κάμη έτσι, είδε έναν αεροπόρο με τό αεροπλάνο του να περνά τόσο χα-μηλά, άπάνω απ' την ταράτσα, που, αν άπλωνε τό χέρι του, θα τον έπιανε! Έκστατικός, τον παρακολούθησε ως που χάθηκε μέσα σιό γαλάζιο. Κι' από τότε του γεννήθηκε και του καρ-φώθηκε ή ιδέα.

Τι τον εγράβηξε; Η στολή, ή δόξα, ή λαμπρότη του αεροπόρου; Όχι βέ-βαια. Ό άνθρωπος δεν ήταν ούτε Δεσπότης, ούτε στρατηγός και ιδνομά-του δεν ιδζεσε κανείς. Τον εγράβηξε μόνο ή εδχαρίστηση, ή ετυχία αυτού του άνθρώπου, που την είδε από τό-σο κοντά και του φάνηκε μεγάλη, ά-σύγκριτη, μοναδική. Να πειρά σιόν ά-έρα, σάν ένα γιγάντιο πουλί. Να πηγαίνη σπου θέλει. Να χαμηλώ-νη τόσο, που ναγγίξη τίς στέγες των σπιτιών, νανεβαίνη τόσο, που να χάνεται σιά σύννεφα. Νάχη από κάτω του όλα τον κόσμο. Καί να βρισκεται

σε μιό στιγμή από την Άνατολή σιή Άύση. Τι όφραϊότερο, τι θανμασιότερο, τι έλκυσιτωότερο; Όχι πιδ γιά ένα παιδί, αλλά και γιά μεγάλο, γιά τον πιδ μεγάλο, ακόμη και γιά ένα ποι-ητή!..

— Τι θα γίνης, Παύλο, όταν με-γαλώσης;

— Αεροπόρος!
Δεν έλεγε κι' άλλο ό Παύλος από τότε. Κι' εξακολουθεί να τό λέη. Τι-πιατα δεν τον ενδιαφέρει όσο ή αερο-πορία. Ρωτά γι' αυτή, μαθαίνει γι' αυτή, διαβάζει γι' αυτή. Καί τά ξέρει πιδ όλα. Κατόρθωσε να φτιάση μό-νος του ένα μικρό αεροπλάνο, ένα τέλειο μοντέλο Συγκροτατα βρισκεται σιό αεροδρόμιο. Παρακολουθεί, με-λειά την αεροπορική κίνηση. Ξέρει ένα σωρό όνόματα αεροπόρων κι' ένα σωρό λεπτομέρειες. Τελειωτά μάλι-στα έπιασε φίλο κι' ένα νέο αεροπό-ρο και του άπέσπασε την υπόσχεση πως καιμιά μέρα θα τον πάρη σιό αεροπλάνο του.

— Άχ! ως πειάξω μιό φορδ κι' ως πεθάνω! σιενάζει από τότε ό μι-κρός.

Προχθές τον βρήκα σιό δρόμο. Γύ-ριζε από τη Μητρόπολη, από την κη-δεία των δυστυχισμένων αεροπόρων που γκρεμίστηκαν και σκοτώθηκαν. Γιά να τον δοκιμάσω, του είπα:

— Βλέπεις τί κινδύνους έχει τό έ-πάγγελμα που διάλεξες;

— Καθε επάγγελμα έχει τους κιν-δύνους του, μου άποκριθήκε. Κι' ό κίνδυνος ακόμη δεν γκρεμίζεται από τό γιαλί;

— Μά ή αεροπορία έχει τους με-γαλύτερους.

— Μά γι' αυτό αξίζει περισσότερο!

— Σ' αυτό ίσως δεν έχει άδικο. Κοίταξες όμως, τι λέει κι' ή καρδιά σου;

— Α, δε φοβάμαι!

— Τό ξέρω, αλλά δεν πρόκειται γι' αυτό. Η καρδ' ά του αεροπόρου πρό-πει να ναι γερή. Άλλοιό ικα δεν άντέ-χει σιό άνέβασμα. Θα σ' έξετάση γιά-τρος και θα σοφ πη αν μισοής να γί-νης αεροπόρος.

Άλλ' ούτό με κανένα τρόπο δεν έν-νοούσε να τό παραδεχθή ό μικρός.

— Η καρδιά μου τό λέει! εφώναζε. Θα γίνω!

Κι' ίσως ούτε σ' αυτό δεν είχε ά-δικο...

Σέξ άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΡΗΤΑ

Ό πλούσιος δεν είναι κακός, φτάνει να είναι λιγοστός. Καί ού να τον εξουσιάζης. Γιατί αν γενή υπ' εβολικός, θα σ' εξουσιάζη τοις ατός. Καί σιό ζυγό του θα σιενάζης. CHER

Ο ΒΡΑΧΟΣ ΤΩΝ ΓΛΑΡΩΝ

(Μυθιστόρημα του Άναθη-ματικού JULES SANDEAU)

ΚΙ' (Συνέχεια)

Τό παιδί μεγάλωνε και γινόταν καλό. Ό πρώτος του δάσκαλος σταθηκε ή μητέρα του, που δεν έκοπίασε πολύ να τον διδάξη, γιάτ' ήταν κι' έξοπνο παιδί. Έκείτα, έκτός από τά γράμματα που μάθαινε και τίς καλές συμβουλές που άκουγε κάθε μέρα, είχε και τό ζωντανό παράδειγμα των γονέων του. Γιατί ό πατέρας του κι' ή μητέρα του ζούσαν άγαμημένοι, μονοιασμένοι, σύμφωνα κι' είχαν άμοιβαία εκτίμηση και σιτορηή. Εδτω χρισμένα τά παιδιά που γενώνται και άνατρέφονται μέσα σε τέτοια είκο-γένεια!

Ό Στέφανος δεν ήξερε ακόμη με-γάλα πράγματα' ό καλός όμως σπόρος είχε ριζοβολήσει σιήν φυχή του και φαινόταν πως θα γίνη καλός και χρή-σιμος άνθρωπος, όπως τον ονειρευόυ-ταν οι γονείς του.

Συμμε θυρόταν και τό Βράχο των Γλαρών, και τό χωριουδάκι του Ωκα-νοσ και τους μικρούς του εκεί φίλους. Έπιθυλούσε μάλιστα να τά ξανάβλεπε Άλλη μιό φορά. Δεν είχαν όμως δια-

κίψει και κά-θε σχέση με τό Πουλίγγο. Γιατί ό έφη-μέριος του γειτονι κ' ό χωριος τους έσταλνε εί-δήσεις κά-που-κάπου.

Έτσι έμα-θαν και τό θάνατο του Πιπιά, του σωτήρα του Στέφανου.

Ένα πρωϊ τον βρήκαν νεκρό απ' έ-ξω από την πόρτα του σπιτιού όπου είχε κατοικήσει ή κορία Ειρήνη.

Ό Στέφανος τον έκλαψε. Καίμνε Πιπιά! καίμνε Πιπιάκη. ΚΑ'

Τό θαλασσοπούλι μας

Οί καλοί γονείς σκέπτονται πάντοτε τι στάδιο να δώσουν σιό παιδιά τους, είναι κι' οι γονείς του Στέφανου σκεπτόταν τι να τον κάμουν. Η έπιθυμία της καρδιάς τους ήταν νακόλοθ-ήση τό επάγγελμα του πατέρα του, να γίνη έμπορος. Δέν ή-θελαν όμως και να τον διάσουν. Μπορεί να μην του άρσσε τό εμπόριο. Για τοίτο είχαν αποφασίσει να τον αφήσουν ελεύ-θερο, όταν θάρχόταν ό καιρός, να διαλέξη μόνος του τό στάδιό του.

«Η κορία Ειρήνη εφώνεσε...» (Σελ. 277, στ. κ')

«Καίμνε Πιπιά!...» (Σελ. 285, στ. β')

λά εκείνος δεν άνοιξε τό στόμα του' δεν ήθελε να μάθουν οι γονείς του τίν αίτία της μελαγχολίας του.

— Μά τι έχεις, παιδί μου;

— Τίποτα.

— Μά δά γίνεσαι, κάτι έχεις.

— Πές μας, Στέφανέ μου.

Ό Στέφανος πολλές φορές ήθελε να μιλήση' αλλά ό λόγος ανέβαινε σιό σιόμα του και κάλι κατέβαινε σιήν καρδιά του.

Ένα θράδο, σιό τραπέζι, ό Στέφα-νος ήταν σιωπηλός όπως πάντα. Ά-φοψ' αφαν, ό πατέρας του του είπε:

— Έ, Στέφανε! άφοψ' θέλεις να εί-σαι πιδχρός αν και ή ηλικία σου δεν σηκώνει τόση σοβαρότητα, έλα να μιλήσουμε σοδαρά. Προχθές έκλεισε τό δεκάξη και μπήκε σιό δεκάεφτά. Σκέφθηκες ποτέ τι επάγγελμα θακό-λουθήςσες άφοψ' τελειώσης σε λίγο τά μαθήματά σου; Τι θέλεις να γίνης; Δη-μόσιος διάλληλος, μηχανικός, γιατρός, δικηγόρος;...

— Όχι, όχι, άποκριόταν ό Στέφα-νος όσο του άράδιαζε ό πατέρας του τά διάφορα επάγγέλματα.

— Λοιπόν δεν κλίσεις πουθενά; Ό,τι κι' αν γίνης, σοφ είναι άδιάφορο, αρ-κει να κάνης μιό τιμία εργασία και να καρδίσης αρκετά;

Ό Στέφανος δεν άποκριθήκε. Κι' ό πατέρας του θυμήθηκε την παροιμία «δποιος σιωπή, σομφανεί» κι' έξακο-λόθησε:

— Τότε λοιπόν τό εμπόριο δεν μου φαίνεται άττημο. Έσο τι λές; θα σά-ρσσε; θα ήσουν εδχαριστημένος να μά διαδεχθής μιό μέρα σιό γραφείο μου, νάναλάθης τη διεθόηση των έμπορι-κών μου εργασιών;

— Ναι, άποκριθήκε ό Στέφανος σι-γά' θα ήμουν πολύ εδχαριστημένος.

(Έκείτα συνέχεια)

Μετάρσσε Η. Ι. Φ. και Γρ. Ξ.

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Τὸ φάσμα... Τὴν ὄρα πού ἡ δασεῖρα καταβαίνει... Μὲ λίγο φῶς εὐγένειο ἀνάμεικτό...

...για μὰς σ'ενα σφίσιμο τοῦ βου- τὸν εἶδα γιὰ τελευταία φορὰ. Καὶ κατέβηκα μὲ τὸν θετο μου...

Ο ΒΟΣΚΟΡΟΣ

Θυμοῦμαι σὰ νὰ ἦσαν χθές— ἀν καὶ εἶναι τώρα δέκα χρόνια — πού ἔνα Ἀριλιάνικο ἀπογευμα, εἶχα ἀνεβῆ σ' ἓνα ψηλὸ λόφο...

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Μιά φορὰ ἕνας χωρικός πῆγε στὴν πανήγυρη κάποιου γειτονι- κού του χωριοῦ γιὰ νὰ διασκε-

ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΙΣΡΑ

Ἐνας κύριος, τύπος ἀφηρημέ- νου, ἐξάδειξεν εἰς τὴν προκινεμά- νου, ἀπολαμβάνων τὴν ἀδραν τῆς θαλάσσης...

Αὐτό; δὲ τοῦ ἀναγνῆ συγγραφε- τικῶς: — Ἄξι Τι κακὸ πού τὰ παθα θ ἀμοιροῖ! ἔχω τὴσὴν ὄρα πού μου...

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Ἐ, Γιάννη! τρελλάθηκες; γιατί χαλᾶς τὸ βιοτὶ σου: — Δὲν τὸ χαλᾷ, μπαμπά! Θέλω...

ΜΑΝΗΦΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΣΕΩΣ»

Ἄθῆναι, 28 ὁδοῦ Ἐδριπίδου τῆς 18 Αυγούστου 1923

ΣΤΑΧΙΑ ΚΑΙ ΠΑΠΑΡΟΥΝΕΣ

Βγῆκε καὶ τὸ δεύτερο βιβλίον τοῦ κ. Βενοπούλου, ἀπὸ τὰ τρία πού σὰς ἀ- νήγγιλλαι: Ὁ πρώτος τῆμος μίαις σι-

Ἡ Νεφέλη

Καί εἶδος τὸ Σεβέρειο θραβεῖο τὸ πῆρε ἡ ἀγαπητὴ μας Μιράντα μὲ...

Ολύμπιε Ζεῦ

Τὸν εὐαίτερο δαχτύ τῆς ταξείας σου. Σὺ ἔσταται καὶ ὁστι κῆρξής σου: Ὅχι...

Συμφωνία ἄρα, μὴ μὲ σὺ νης γρίφους καὶ τίτοις, γιὰτι δὲν ἐ- μοιεύσῃ παρα μὲνο κατόπι Δια-

Τὸ θυρμάκι, Τροσολιάκη

Ἄμπερ-Κίρκας δπαι σὺν πρώτοισι λα τὸ φύλλον κριν κὰς σὴν ἄλλοι...

Νὰ καὶ τὸ Μελαψὸ Σκαλιωτικόν

πὺ μου γράφει ἀπὸ τῆ Βαβυλωνίαν τὴν τακτικὴν τῆς ἡμέρας. Ἦν ἕσχε κα...

Πολὺ ὠραῖο τὸ γράμμα σου

σπαστὴν Καρταπέσση: Ναι, φυσικῶς ἔδωκα, τώρα τὸ κελουρί, πού τὰ πὰ...

Καίλλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ

Σ' εὐχάριστο πολὺ γιὰ τὸ ζεστόθε- ὶμα, τῆν ἐμπερικτῆσιν αὐτῆ ἐκῆσιν...

Νιν-Βἄρτεσο, εὐνομαι περυσι...

σὸ Ἄσπρο Ἀραπάκι, πού παρὶ μὲ λὺνητὸ τὸ πᾶσμα του. Πού ἔβη...

Ὡδὴν ψυδῶντομον ἀκωιδίωσι ἡ ἀ- ναπόσιτος, ἀν δὲν συνοδῶσται ἐπὶ τοῦ...

ἩΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ὄδων ψυδῶντομον ἀκωιδίωσι ἡ ἀ- ναπόσιτος, ἀν δὲν συνοδῶσται ἐπὶ τοῦ...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Ἀπὸ τὴν 3 τὸ πού κρισιτισοῦσας ὄρας, 1.50 ἀπὸ τὰς περιησίων...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΪΑ τοῦ 298 ἀναγνωτισμοῦ. Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι 13 Ὀκτωβρίου.

486. Δογοπαικτικὸς Δεξιότητος

Ἄν με Ἀλῆ μπορούσας ('Ὅπως εἶ ἓνα Γρίφο) Νὰ σκικώσας Ντ...

487. Συλλοβόγραφος

Ἀπὸ σύμφωνα σὶς ἀφες Στὴ μέση του μιά νότα, Κάνουν φοι πού τρώμε...

πογραφεῖο πού αὐτὸν τὸν καίρο λυγιὰ καθύστερεῖ: οἱ Διαγωνισμοὶ προσεχέ- ος Ἐκδοθῆναι (ἀδναριστὰ πού γιὰ τὸ...

471. Κρυπτογραφικόν

123456728 — Ἄπὸ τίς δαδῆσκα. 2137631 — Ὅχι πρᾶγμα...

472-476. Μαρίνου Γράμμα

Τὴ ἀναλλαγή ἐπὶς γράμματος ἐκίστησ τὼν κάτωθι λέξεων δι- ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ...

ΕΡΓΑ ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΟΛΥΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΣΕΩΣ»

ΑΥΞΕΙΣ

τὸν Πν. Ἀσκή. τὼν φήλ. 15-16 '86. Μήθεια (μὲ δι' α) -187. Ὁρα (δ, τὰ) -188. Ἄρτος-ἀτῶς.

Ἄν μιά συλλαβὴ τῆς οὐδύσας, Πάντα πόλις ἀπομένει: Ἄλλὰ ὄχι κ' ἀρισμένη.

477. Ἐκτετατὴ ἐκ Τραπεζῆ: Ἀκροστιχίδος

Τὰ τρία πρῶτα γράμματα ἐκί- στησ τὼν κάτωθι ἐπινοηθέντων λέ- ξεων κατὰ σειρὰν ἀποτέλοσιν Ἐ- πιγραφήν τοῦ τύπου:

ΕΡΓΑ ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΟΛΥΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΣΕΩΣ»

ΑΥΞΕΙΣ

Ἄν μιά συλλαβὴ τῆς οὐδύσας, Πάντα πόλις ἀπομένει: Ἄλλὰ ὄχι κ' ἀρισμένη. '86. Μήθεια (μὲ δι' α) -187. Ὁρα (δ, τὰ) -188. Ἄρτος-ἀτῶς.

189. Ἄ 190. ΒΕΛΙΓΡΑΦΙΟΝ ΗΡΑ (ἔννοια, Λουδίνον, ἰ- ἈΘΗΝΑ γδόν, γαυδίνον, ῥά- ΠΕΡΣΕΥΣ Διον, Ἄβελ, ὀδλία, Ὀλαγ νερόν) -191-195. Διὰ...

200. (Σολωμός) -201. Βόλος

Φόλος, ὄλος -202. Ἄρτος. 203. ΙΜΑΔΑΙΑ 204. Κάνε...

ΕΡΓΑ ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΟΛΥΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΣΕΩΣ»

ΑΥΞΕΙΣ

Τὸ πρῶτιστον καθῆκον τοῦ καλῶς συνδραμέτου εἶναι ἡ θρηνησ ἀναπέ- σης τῆς συνδραμῆς του.

ΟΙ ΑΔΙΑΣΧΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ συνδραμείται παρακαλούνται να δηλώσουν άμεσα την νέαν τον διαθέσιμον εις το Γραφείον μας, αποστέλλοντας και δραχ. 2 διά την έκπλησιν της νέας ταίνιας. Άλλως δέν εδύναμαθα διά την απόλειψιν τών φιλλαδίων των.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Φιλόμουση, τι γίνεσαι; πώς περνάς στην έξοχή; Περιμένω γράμμα σου μένω στο γηρό μας. Χαιρετισμούς στη Φωφά.

Κράτος της Σμύρνης, Άτυχή Προσφυγούκα, έστειλα.

Φίλες Πάξη, γράμμα ανατημένον έστειλα περιμένω απάντην. Ραγκαβάν, πρόσθεσε διέτι θά την πάθη.

Χαλικοπούλα, Γυναίκα, δολώθερα συλλυπητήρια. Σκλάβια, Άγγελε Βισόνης, Άστρο της Αγάπης, εύχαριστώ έστειλα.

Τριονταφυλλένιο Μπουκετάκι, σέ έχασα! ποτέ μου Τετράδιο σούστειλα.

Τρεις Γάμοτοφυλάκει ΤΡΟΜΕ. Τρομάρα σου! Στοιχηματίζουμε για τόν Πόρο; ΚΟΜΒΟΛ, Άεροφυλίσ. <ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΩΝ>, είστε για τά Κορναβάλια. ΙΠΠΟΤΑΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΙΩΝΟΣ, δεχόμεθα συμμαχίαν.

Ελσα, σέ ανέκαλυψα, να σέ ξεσκεπάσω; Μπερμπανάκο, γνωρίζομεθα με έξοεις; Κόμη των Δουρακώλεων

Κομη Φρειδερίκε, μύριες εύχες σού στέλω για τη χρυσή γιορτή σου.

Οι στέιλαντες από Διαγωνισμό του φραχού του Γκόρμπιο έχουν χιλία εύχαριστώ από αυτόν τον άμοισο. Άποστλ. Α' Διαγων. Κισσός, Νεφέλη, Γκόρμπιο

Χαλικοπούλα, Άφροισμένο Κόμα Μινιόν, Φάσμα, Άρισλ, Τριανταφυλλένιο, στην ψυχήμου βάλασμα θά χύσετε, αν δεχθήτε αλληλογραφίαν Γράφατη p. r. Λευκοσία. Γκόρμπιο

Μπόρτα= Άναστασία Οικονομίδου, υπάροχο για τόν Σεβέρειο ούτε ένα γλυκό; Νησί της Άφροδίτης=Κική Τσιολακίδου, Άοιχόντ= Σοφούλα, Γκόρμπιο =Κοκίς, Τσιρ'άλλη; και αέ; Έσσηνέ Προγρησία

Βατρική, Βραβείο ΕΑΑ. Βα.ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩ. ΓΥΝΑΙΚΑ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΙΑ, ΣΜΥΡΝΗ, ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ, ΠΑΝΟΥΚΛΑ, ΑΝΕΒΟΚΑΤΕΒΑΣΜΑ, εύχαριστούμε θερμώς, ΧΑΛΙΚΟΤΟΠΟΥΑ, ΓΥΝΑΙΚΑ

Φάσνλα, έλαβο, εύχαριστώ, στέλλω. Χορ'αυγή, Γυήις 'Ελλην, στ' άνω Γκόρμπιο, δέν μπορώ λυπούμαι. Χαλικοπούλα

Βάμβυξ, Χορ'αυγή, Άνθισμένη Πασχαλίτ, για προκάσις εύχαριστώ, στέλλω, περιμένω δικό σας. Γυναίκα

ΣΥΝΘΗΜΑ ΟΛΩΝ Ο ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ <ΤΡΙΑΝΔΡΙΑΣ>

Δόξα Μπαρμένη, καλά σάς λέει η Μέμψις δέν συνηθίστε ν' ανταποδίδετε τά Μ. Μυστικά; Ίσπόλυτος

ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΑΡΑΕΚΙΝΟΥ Ροκαμβολ, Χρηστος Άγγελόπου ΑΡΑΕΚΙΝΟΣ ΡΑΝΤΙΚΡΙ

Ερση, σίς εύχαριστώ. Άνταλ, λασσουμ Μ. Μ; Λευκή Γλάρε, τι κάνεις; ΗΣΙΟΔΟΣ

ΤΡΟΜΕ, διά την αποκάλυψιν του ψευδώνυμου μου θά σέ έκδικηθώ. ΡΕΝΕ

Μορτακος, μυστηρώδης άρχισμυμφορτής; Ισχυρός; συμμορίας Πανούργος αποκάλυπτης Τρομοκράτης Διαπλάσσεως. Πολυμήχανον πνεύμα

Κορμελίτσα, πολύ γλυκιά είσαι. Πασά Τέμπο, βαρέθηκα να σ' άκούω. Έλλος Έκδικήτρια, είσαι Ντούρος σάν Διαμάντι. Έγγλέζικο Ψαλλιάκι, πάς θά κόβη η γλώσσα σου! Περαχ'ήρι

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο ΚΕΡΑΥΝΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ Β' Πρωτότυπος Διαγωνισμός ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ Σ. Σ. Ξ

Πόσον ανεργίαη (συνδραμηγήν) της Σελίδος Συνεργασίας Σινδραμητική προτιμάς; θά ψηφοδέλιον (άπάντησι) θά γίνη έτσι: Σ' ένα κομμάτι χροτί, το ήμισυ επίσημο του δελταρίου, να γράψετε, στό ένα μέρος μόνον, τόν συνεργατήν που προτιμάτε. Όπισθεν δέ τó όνομά σας ή τó ψευδώνυμό σας και την διεύθυνσιν σας Κάθε ψηφοδέλιον θά συνοδεύεται με πενήντάλεπτον συμμετοχήν. Πάντες τόν συνεργατών ή συνεργατιδών που θά συγκαταθέσων περισσότερους ψηφους θά βραβευθών με βιβλία: Άγκυρας Ίουλλου Βέρη και Ξενοπούλου. Έπίσης θά βραβευθών πέντε έκλογείς διά κλήρου, ούτινες θά λάβουν δώρα ίδίας αξίας τών συνεργατών. Ψηφοδέλτια γίνονται δακτά μέχρι 15 Οκτωβρίου. Στείλατε: Άνδρα Ραχάπουλου, Πάρνηθος 28, Άθήνας. ΖΗΤΟΥΜΕΝ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΙΝ ΟΛΩΝ.

Ο Υπουργός ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΥΡΟΝ ΖΗΤΟΥΝ ΓΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΙΟ ΜΠΟΥΚΕΤΑΚΙ, ή συμπόνια σας στή θλίψη μου βασιεί με συγκινεί. Μά ποιά είστε; ΑΦΕΛΗΣ ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΑ θερμά εύχαιοστώ. ΒΑΣΙΛΕΣΣΑ ΣΤΙΣ ΠΑΡΟΥΝΕΣ

ΣΥΝΘΗΜΑ ΟΛΩΝ Ο ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ <ΤΡΙΑΝΔΡΙΑΣ>

Παναχού Παρών, Ασβολάκι τ. Μαζαρίτας= Άδελφάκι Καλογλοπούλου. Τελλή Άχιτίδα

ΤΡΟΜΟΣ, Σερμουτσουνούρα; Άδης; Θανάπουλος; Άραμς; Χατζηκυριάκος, Ούττερό Ταιτόν; Κόκκινος (έπειδή ή <Κι-Μέξικου> μάχεται τόν <Κεραυνό>; Μεγιστεύς; Δημητρίου, Διαβολογιατρός; Μέμαλος (Άχολουθεύ) ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ, ΖΟΥΒ

Μάλιστο, Τριανταφυλ. Μπουκετάκι, αλλά... δέν μαντεύω ποιά είστε. Άγαπημένη μου Μάγισσα, σ' εύχαριστώ Ζούβνα άπαντήστε. Παναχού Παρών

ΕΝΩΣΙ, στοίχημαίζουμε ότι δέν με έβρεις; δού για τόν Ελέβι, όταν πουλεί κανείς τó ψευδώνυμό του, βεβαίως έπειτα στοιχηματίζει πενήντακόσρια, και χιλιάρικα. Βεζούβιε, συμμαχούμε; ΟΡΦΕΥΣ

Προκηρύσσω διαγωνισμό άγράφων καλλιτεχνικών κερτών. Συμμετοχή 20λεπτος Προθεσμία μέχρι 30 Σεπτεμβρίου. Βραβεία τρία. Δίσις: Μαρίαν Μαφοδέα δι' Άρταγιάν, Δερβενίων 29 Άθήνας. Άνταλλάσσω Μ. Μ. με όλους. ΑΡΤΑΝΙΑΝ

ΔΙΑΠΑΛΑΣΙΑΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ Διαπλάσσοπούλα, τι νομίζετε Καλλίτερον από μία άστυνομία που έχει σκοπό να ένοσθών όλα τά διαπλάσσοπούλα και να σωθώνίσουν τά άπειθόντα; Όποιας γραφή πρώτος στην Άστυνομία θά λάβη την άρχηγίαν στην πόλιν του, Έγγραφή δε. τρείς (3). Μηνιαία συνησφορά δύο (2). Τού άνωτάτου συμβουλίου είναι άρχηγός ο ΝΑΤ ΠΗΚΕΡΤΟΝ, ή παρχηγός ΠΑΥΛΟΣ ΠΕΡΙΕ, ταμίας ΦΑΝΤΟΡ, γραμματέας ΚΑΡΝΟΦΑ. Πρόσθετος θά δημοσύνουσιν οι άσκάνομοι τών πόλεων.

ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΕΝΩΘΗΤΕ

Εισερχόμενος στόν Διαπλάσιόκοσμον χαιρετώ άπαντας. ΤΕΡΑΑΙΑΝΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΩΝ[ΠΟΛΙΣ]. Προκρύσσωμεν διαγωνισμό κερτών. Κάθε κέρτα άς στείλτεται από μίαν άφαιαν ιδέαν. Βραβεία ίκανοποιητικά. Συμμετοχή 90 λεπτά. Στείλατε: Ρωμόλον Εανθόπουλον, δόδς Φράτης, Άθήνας

Αέθουσις Συλλόγου <Κόου Βράχου>. Νίνα Παυλά p. r. Άθήνα. ΚΑΕ

Καλλιτεχν. Διαγων. ΞΗΝΟΙΟΝ Διαπλάσσοπούλα εμπρός καλλίτερα κέρτα ποστά σας βραβεύσω με δύο έκλεκτά βλία Προθεσμία δέμησος. Γράφατε: ΜΙΛΕ ΤΑΣΥ CARRER Γερμανού 40, Πάτρος

Σύλλογο άνευ πολιτιστικού Σοφηνάου με τó Σύλλογο ένωθήτε ή <ΚΡΑΤΑΙΑ ΟΜΣΠΙΟΝΑΙΑ ΟΡΧΟΜΕΝΟΥ> δούται συμμαχίας.

ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΥΓΜΑΛΩΝ ΜΕΛΙΚΕΡΤΗΣ

Ανθισμένη Δεμονία, Κύμα Αγοίου, Μ. Μ δέν ανταλλάσω c p. πολύ δε τριτάτος νά ταλλέξωμε, αν θέλετε. <Τρόμο>, έκδικούμαι: Τετρακράτης, Γουλανδής Ζούβ=Λέμης Δίσις; Ιωάν. Ν. Δάμαση, Μαθητήν Γυμνασίου νύδρον. ΑΝΔΡΙΑΤΗΣ - ΣΥΡΙΑΝ

Μπαίνοντας στό σαλονάκι μπερπούλας μας, σάς χαιρετώ όλο, αδελφάκια μου, φίλοι ΜΙΜΟ

Ε <Θέριμβε>, έφυγαν τά κέρτα και δέν ξεναφάνη Βλέπετε τι αέίζουν; ΜΙΜΟ

ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΩΝ Διαπερήεις <Απόδημοτες> πλοροφρηθείς από μέλος τó όνομα της Δουκίς Γορβιέλλης ανέκαλυψεν! Έγκάρδια συγκατάθησι. Ζάκ Σπλάο <Άλεξ. Βλέχο>, να καταθέσως τριακόσια για τó στοιχημαί! Παναχού Παρών (αύσα), είστε πολύ έξυπνοι Καλά έσηνητούργια! <Συμμορία Μόδερν>, μάθετε πώς άνακαλύπτουν ψευδώνυμα διακονόμενα στό Διαπλάσιόκοσμο; όχι σάν τά δικά σου!. Για άδειξι χειροτονούμεν τόν άρχηγό σας; Γιώδς της Νεράιδας; Η Κωνσταντινίτης (Παπανούκα) Αντρέοι!.. Ο Άνακαλύψων ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡ

Μικέ Μάγε, συμμαζέψτε τή γλώσσα σου να μη στην κφομε. Ιωάννα Δάρε, στέλλομε περιμένομεν. Τελλή Νεότης Τελλίδς Έσσηνέ

Κορμελιτίδιον, τι γίνεσαι; <Σοκράτης> και ή μυστική τó άστυνομία; ΠΑΛΑΜΗΝΗ

Πυμάχε, σέ διατάσσω να ήταχθής έως τó 39 φιλλάδιον ΤΕΡΑΤΑΝΟΣ

Ζήτω ο <ΠΑΝΖΟΥΡΑΙ ΜΟΥ> Κάτω ό άνίκανοι <Απόδημοτες>, <Μόδερν>. Προθύπομεν ΤΑΚΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ

Συμμορία Κορναβαλιών <Μάθη Σκιά>, έάν δούσθε συμμαχίαν τού <ΠΑΝΖΟΥΡΑΙ ΣΜΟΥ>, δημοσιεύσατε Διοσπροσώς διαγωνισμοί.